

Kedves Testvérek!

Vajon minden ember lelkét megéri a húsvéti feltámadás valósága, egy Új élet kezdetének vágya? Milyen Új élet kezdetet – tehetnénk fel a kérdést – ha sokszor ismeretlen marad az Élet szerzője, maga az Isten?

Új élet, új kezdet, új lehetőségek, nagyon sokszor hallani, de vajon mitől lesz új élet, új kezdet, új lehetőség? Az emberek nagy része még nem él igazán. Lelkileg nem, csak fizikailag, aki csak összead, kivon, oszt, szoroz, mérleget – megéri, nem éri meg – akinek minden a birtoklásról szól.

Lelkileg is élőként az új élethez, új kezdehez meg kell állni, csendet kell tartani magunk körül, átgondolni életünk valós helyzetét. Szembenézni önmagammal. Érdemes ennyit küzdeni, esetleg feladni hitem, eltékozolni öröklételemet, üdvösségemet olyan javakért, amit előbb-utóbb utolér az enyészet, a mulandóság? Érdemes kockáztatnom, hogy végül ne legyen senki, aki egy fohászt mondana lelkem üdvéért?

Elszomorító az is, hogy sokan úgy mondják magukat vallásosnak, hogy nem ismerik a Megváltó Isten fiát. A földi Jézust talán ismerik – sokszor csak képen, vagy az autótükörre akasztott rózsafüzéren – de a történeti Jézustól a hit Krisztusáig soha nem jutnak el. S ha e lépés megtétele nincs az ember szívében, akkor soha nem jut el oda – ha az isteni kegyelem másként nem dönt – hogy élje igazi hitét, hogy lelki értelemben is éljen.

Az Új élet krisztusi élet, igaz emberré válásunk alapja.

Az is igaz, hogy a feltámadás eszménye nem érkezik el mindenki számára 'harmadnapon'. A nagypénteki sötét reménytelenség sokaknál napokig, hónapokig, néha évtizedekig is eltart, mivel számukra Jézus Krisztus halott. Pedig számukra is feltámadt a sír mélyéből, számukra is elhozta az Új élet lehetőségét! Húsvét misztériuma, üzenete mindenkié. Bárki megtapasztalhatja a megváltás erejét egy Új élet indításához, ha megtisztított lélekkel, feltételek nélkül nyitott szívvel engedi hatni a megváltás erejét. Abban biztosak lehetünk, hogy egyedül rajtunk múlik, akarunk-e találkozni vele és követni a Feltámadottat!

Aki találkozott a lelke mélyén a Feltámadottal – ha könnyes lesz is az arca – mindig felderíti majd a húsvéti öröm beváltott ígérete.

Testvérek! Az Úr valóban feltámadt és ez a tűz, amit Krisztus gyújtott, fénylő és kiolthatatlan. Ez a tűz az kifogyhatatlan erő, amely mindig tápot ad arra, hogy Új életünk legyen a Szentháromság Egy Istenben.

Áldott Húsvétot kívánok

Szalay Zoltán atya

Legfőbb kincsünk: az Oltáriszentség

Legyintgessenek bár, vagy mosolyogjanak meg érte, de mégis, anyagi világunkban olyan kincssel hozakodom elő, amelyet megmérni, megvásárolni, megdolgozni, mástól elvenni nem lehet, de amelyet a világon senki más adni sem tud: a megtestesült Ige hagyatékáról, az Eucharisztiaőról, az Oltáriszentségről szólok!

Jézus Krisztus, az Atya egyszülött Fia – atyja örök elhatározása szerint, de önként engedelmeskedve – vállalta emberlétét. Előre tudva embertesti volta tragikus végét, a világtörténelem legigaztalanabb koncepció perében a bukott emberre valló kegyetlenséggel kiszabott kínhalál – kereszthalál – elszenvetésével akarta, majd feltámadásának dicsőségében végtelenül szeretve akarja ma is megváltani az embert az örök halál, a Gonosz hatalmából. Ezért jött!

Kereszthalálának előestéjén, a búcsúvacsorán a legegyszerűbb táplálékot, a kenyeret és bort isteni hatalmával és szavával színeiben ugyan nem, de teljes lényegében

átváltoztatta saját Testévé és Vérévé, örökül minden ember számára, második eljövételéig. Az átváltoztatás szavaira nap, mint nap világszerte változik át a kenyér és bor Krisztus valóságos testévé és vérévé. Az Eucharisziában, az Oltáriszentségben állandóan köztünk és velünk van, bármikor találkozhatunk Vele, Ő az élet kenyere, a lélek itala. Vételével a szentáldozásban az örök élet várományosaivá leszünk. Ezt a kincset, Önmagát hagyta örökül nekünk.

De ki méltó az Úr testének vételére? Senki, még az angyalok sem, üdvözült szentek sem! Nekünk, méltatlanoknak mégis szól a bátorító hívás, hogy üdvösségünkre legyen: 'vegyétek és egyétek!' Tehát méltatlanul bár, de hittel, előzetes töredelmes bűnbánattal az Oltáriszentség elé járulhatunk, szemlélhetjük és imádhathatjuk, a szentáldozásban pedig testi vételekor teljes isteni mivoltában valóságban is testünké és lelkünké válik. Ő, az Isten!

Micsoda ajándék ez számunkra! Mi a megváltó keresztaaldozathoz képest suta kis adósságtörlesztésünk, bűneink töredelmes megbánása, az oly sokszor megsértett Isten engesztelése!

Gondoljuk meg jól! Az említett percekben az istenlét teljes részesei vagyunk, részesei az Isten teljességének. Észbontó! Ki értheti ezt meg? Pedig ez hitünk lényege, legszebb titka, legfőbb értéke. Ebből van életünk.

Istennek nincs égető szüksége az emberre, hiszen tulajdonai, teremtményei vagyunk. Nekünk van öröklétbe vágóan nagy szükségünk Teremtőnk irgalmára, szeretetére, gondoskodására, az öröklét boldogságára.

Ez utóbbi elnyerésének legfőbb ígérete és eszköze az Oltáriszentség, a Mennybe ment Krisztusnak a világ végezetéig velünk lévő, vételekor bennünk élő valóságos teste és vére, Isten teljessége az anyag színei alatt, teljes isteni lényegben. Ezért tehát nem jelkép, hanem valós jelenlét. Ez hitünk szent titka! Ebben a hitben igyekszünk élni és reményeink szerint testileg ebben halni.

Ebbéli hitünknek birtokában joggal érezhetjük magunkat minden más hitnél, vallásnál hasonlíthatatlanul gazdagabbnak.

Istenkereső Testvér! Mielőtt ebbéli meggyőződésünk őszinteségében kételkednél, lekicsinylően megmosolyognád hiszékenységünket, netán felháborodva ellenkeznél vélt együgyűségünk miatt, okosabb, ha előbb ez ártatlan hitet (nem hiszékenységet!) alapján, emberhez méltó kultúrált ideológia mércéjével legalább gondolatilag próbálnád közelíteni!

Ha az ember ezt meg sem kíséri, akkor az elkerülhetetlen végső számonkérés alkalmával, amikor is nem a végtelen irgalmú Isten, hanem kinek-kinek önvádja és vallomása hozza majd meg saját ítéletét, akkor majd ez a próbálkozás is igencsak hiányozni fog a mentségek listájáról.

A hinni tudók, a hívők csapatát – emberi gyarlóságaival egyetemben – inkább irigyeld, mintsem megmosolyogd, vagy dühödten tagadd, gyűlölködve üldözd, mert hitünk, Istenünk és szentségei nem értelmi kategóriák, annál sokkal többek és mások. Titkok, üdvösségszerző nagy titkok. Ezt nem érteni kell, hanem kívánni és hinni érdemes!

Dr. Havas Imre

A virág a lelket is emeli

Annak a lelkét emeli, aki szemléli, gyönyörködik benne, illatát élvezi, de annak nem, aki lopja!

A virág a szépek szépe, a virág a természet nagy csodája, nagy ajándéka. A legparányibb, a legszerényebb is megörvendezteti az embert és Isten mérhetetlen jóságának, irántunk való szeretetének, nagylelkűségének egyik bizonyítéka. Nem lehet nem észrevenni a csodát, az isteni csodát a legkisebb virágban! Köszönjük Mennyei Atyánknak azt az adományát!

Köszönetünket azzal is kifejezzük, hogy az istenházát, a templomot, a templom környékét is virágokkal díszítjük. Minden tavasszal már várjuk, mikor ültethetjük a virágokat

falunk kis temploma körüli virágtartókba, tervezzük, milyen virágokkal gyönyörködtessük Mennyei Atyánkat és mindazokat, akik arra járnak.

Ezért is nagy szomorúság újra és újra tapasztalni, hogy a szépen kiültetett virágokat megtizedelik.

Ki a virágot szereti, rossz ember nem lehet! Tartja a mondás. Ez nem lehet igaz arra az emberre, aki úgy szereti a virágot, hogy ellopja, ezzel szívfájdalmat okozva a szépre vágyóknak.

Milyen jó lenne, ha az idei húsvét arra készítetné az eddigi eltulajdonítókat, hogy inkább gyakrabban jöjjenek a templom felé, jöjjenek be a templomba is, ahol a virágdíszítést a maga teljességében, és nem megcsonkítva élvezhetjük. Gondos kezek készítik a templombelső díszítését is, ami mindig igazodik az egyházi ünnepekhez is.

Ugyanígy válogatjuk a templom körül ültetett virágokat is, amelyek kedves mosolya megnyugvást, békét sugároz. Isten békéje, boldogító áhítata tölti el a hívő ember lelkét, aki ott megáll egy fohászra, imára.

Tisztelettel

Száger Ica

Az adakozások filléreiből emeltük e kápolnát

Az 1860-as évektől benépesülő Leányfalu első lakói még a Dunán átkelve Pócsmegyerre, az Esterházyak urasági épületében berendezett kicsiny kápolnácskába voltak kénytelenek átjárni, misét hallgatni. 1890. augusztusában aztán egy tűzvész következtében az egész épület lángok martalékává vált. A leányfaluiak ekkor határozták el, hogy a leégett pócsmegyeri imaház helyett Leányfalun építenek újat. E szent cél érdekében építőbizottságot hoztak létre, amelynek kérelmére a székesfehérvári megyéspüspök hozzájárult, hogy a falu lakói saját költségükön, Leányfalun emeljenek templomot. Így is történt, s az építkezés költségeit fedező jelentős összeg közadakozásból gyűlt össze. A telket dr. Szitányi Ödön miniszteri tanácsos bocsátotta ingyen az egyházközség rendelkezésére, a kápolna terveit pedig Hofhauser Antal műépítész készítette el, s ő felügyelte végig az építés folyamatát is, minden díjazás nélkül. 1891. év júliusában indult meg az építkezés és alig egy esztendő alatt fel is épült a templom.

Mindenki adott tehát, ki mennyit adni képes volt. A kápolna belső berendezési és dísz tárgyai, a festmények, az ablakok, az ajtó, a toronyóra is mind-mind a hívek nagylelkű adományából készült. A toronyban három harang lakik. A nagy harangot Szűz Mária tiszteletére egy valaki, a Szent István harangot az egyházközség közösen öntette, a harmadik harang pedig, mely Nepomuki Szent János iránti tisztelet jeléül az ő nevét viseli, a leégett egykori imaházból származik.

1892. július 31-én dr. Steiner Fülöp megyéspüspök szentelte fel a Szent Anna kápolnát. Ezt követően a misézést a szigetmonostori plébános látta el egészen addig, míg 1931 után a hívek számának növekedése szükségessé nem tette egy helyben lakó lelkész működését. Előbb a szigetmonostori káplán látta el a papi feladatokat, a vele járó valamennyi költséget pedig egy helyi család vállalta magára. 1937-ben alakult Leányfalu önálló lelkésziséggé, első önálló plébánosa Katona Pusztá Sándort volt. 1940-re épült fel a papi lakás, a mai plébániaépület őse, az építés költségeit szintén közadakozásából sikerült kigazdálkodni.

A leányfalui hívek az elmúlt száztizenöt esztendőben számos jelét adták áldozatkészségüknek, melynek köszönhetően a Szent Anna templom ma is hívogatóan szép és szívünknek oly' kedves. Most azonban újra szükség van a hívek nagylelkűségére, hiszen templomunk tetőszerkezetét kikezdte az idő, jelenleg már több helyen is beázik olyannyira, hogy kijavítása nem tűr halasztást. A fedél felújítása azonban tetemes költségekkel jár, melyhez az egyházi forrásokon túl a hívek hozzájárulása is elengedhetetlen. Amennyiben mindannyian, helybeliek és nyaralósok, hívők és a falunk sorsát magukénak érzők egyaránt egy kicsivel hozzájárulunk, Isten segítségével még ebben az esztendőben sikerülhet új tetővel oltalmazni szeretett kápolnánkat, falunk egyik legrégebbi műemlékét és szimbólumát, hogy még további évszázadokon keresztül büszkén hirdethesse a hívek nagylelkűségét, Isten dicsőségére és a lelkek épülésére.

Adorján András

Kedves Katolikus Testvérek,

akik másképp, nem a katolikus közösségben gondolják gyermekük, gyermekeik lelki fejlődésének terelgetését!

A leányfalui római katolikus egyházközség nevében fordulunk Önhöz, Önökhöz! József Attilától származó sorok idézete, amelyet Eperjes Károly remek tolmácsolásában és magyarázatával hallhattunk a Faluházban, az Istenhez való viszonyunk nagyon érzékletes képét adja:

Az Isten itt állt a hátam mögött
s én megkerültem érte a világot

.....
.....

Négykézláb másztam. Álló Istenem
lenézett rám és nem emelt föl engem.
Ez a szabadság adta értenem,
hogy lesz még erő, lábraállni, bennem.

Miért idézem Önnek, Önöknek ezeket a sorokat?

Gyermekük, aki a keresztség szentségében részesült, ezzel a szentséggel – az Önök döntése alapján – megszabadult mindazon büntől, amikhez közvetlenül nem lehet semmi köze, és így tiszta lélekkel indulhat saját élete útján.

Erre utal az idézett vers. Isten ott áll mögöttünk, de szabadságot ad abban, hogy lábraálljunk a négykézláb mászásból. A gyermeknek a szülők, nagyszülők, keresztszülők segíthetnek ebben, hogy később önmaga is képes legyen 'lábön maradni'.

A keresztség szentségének felvételével a kisgyermek egyben egy vallási közösség tagja is lett, a katolikus egyház tagjává vált. A 'lábön maradásban' nagy segítség, hogy vallási közösséghez tartozhatunk, ahol az istenkereséshez, a 'lábön maradáshoz' komoly segítséget kap mindenki, aki gyakorolja is vallását.

A kisgyermek önmagától nem találja meg az utat a valláshoz, legfeljebb felnőtt korában, amikor már sokszor 'visszaesett négykézlábra'. Kérjük, segítse gyermekét, hogy támaszt kapjon a vallásban, gondoskodjék lelki fejlődéséről! Csatlakozzék Ön is falunk katolikus közösségéhez, amely önnek is segít abban, hogy gyermekét a valláson keresztül Istenhez segítse vezetni!

Meg kell említenünk, mert kötelességünk, hogy a katolikus közösséghez tartozásnak van olyan kifejezése is, amely ugyan önmagában nem lelki vonatkozású, de nélküle a mai világban egy közösség sem tudja fenntartani önmagát. Ez bizony a 'csúnya' pénz, amellyel fenn tudjuk tartani a vallásos közösségi életet, ez az ún. évenkénti hozzájárulás! Minden katolikus hívő, aki igényt is tart az egyház szolgálataira (rendszeres szentmisék, keresztelő,

esküvő, temetés, beteglátogatás, stb.) ezzel a lehetőségeihez mért hozzájárulással fejezi ki a katolikus közösséghez tartozását, egyben alapot teremt az egyházi szolgálatok ellátására.

Az anyagiakon kívül azonban a katolikus közösség életében való részvétel is az együvé tartozás kifejezése. Nemcsak a szertartásokon való rendszeres részvétel – de az is – hanem az örömeinkben, gondjainkban való osztozás is erősíti a közösséget és annak minden tagját. Ez erőt ad a gyermek lelki fejlődésének terelgetéséhez is.

Adja Isten, hogy a szerencsétlen sorsú, de zseniális József Attila késői felismerése segítse Önt, Önöket abban, hogy még időben válasszák gyermekük számára az Isten által számunkra szabad választásként hagyott, de csak egyetlen helyes utat, az Istenhez vezető utat, a 'lábraállást'!

Nevelős Géza

Az ünnepi szertartások rendje a Nagyhéten:

Hétfő, kedd, szerda:	17:30 Szentmise
Nagycsütörtök	17:30 Szentmise
Nagypéntek	15:00 Keresztút
	17:30 Liturgia
Nagyszombat	17:30 Feltámadási szentmise
	18:30 Körmenet
Húsvét vasárnap	9:00 Ünnepi szentmise
Húsvét hétfő	9:00 Ünnepi szentmise